

jorden først frasælges med forhøjet anskaffelsessum pga. mælkekvoten, derefter sælges kvoten, hvilket nedsætter anskaffelsessummen på restparcellen, og endelig sælges denne skattefrit i kraft af parcelhusreglen.

Det antages, at der årligt handles 150-200 ejendomme, hvor der er frasolgt jord, og senere sælges mælkekvoter. Efter forslaget vil disse ejendomme ikke længere få forhøjet anskaffelsessummen for den frasolgte jord. Antages det, at forhøjelsen i gennemsnit havde været ca. 300.000 kr., forøges anskaffelsessummen med ca. 50 mill. kr. Antages det, at ca. 80 pct. af jorden i gennemsnit frasælges, skønnes skatteprovenuets øget med ca. 20-25 mill. kr. efter ejertidsnedslag i avancen. En begrænset del af dette merprovenu vil dog være et fremrykket skatteprovenu i de tilfælde, hvor der først frasælges en mindre del af jorden, og hvor restejendommen og mælkekvoterne senere sælges skattepligtigt.

Forslaget om, at mælkekvoter skal påvirke anskaffelses- og afståelsessummen for den erhvervmæssige del af ejendommen, vil indebære en provenugevinst som følge af, at hele avancen henføres til den skattepligtige del af ejendommen, hvor der efter gældende regler skulle foretages en fordeling på den erhvervmæssige del og stuehuset.

Med en antagelse om, at den gennemsnitlige avance på mælkekvoter er ca. 1,75 kr./kg, og at der årligt fremover omsættes ca. 25 mill. kg mælkekvoter ved ejerskifte, samt at ca. en fjerdedel af avancen falder på stuehuset, øges den samlede avance med ca. 10 mill. kr. efter forslaget. Det skønnes, at halvdelen af avancen kan rummes inden for 200.000 kr.s-bundfradrag, således at skatten øges med ca. 3 mill. kr.

Forslaget om, at det skal være en betingelse for succession i genvundne afskrivninger, at der sker succession i ejendomsavance, skønnes at begrænse omfanget af succession. Herved sker der en fremrykning af beskatningen med et deraf følgende umiddelbart større skatteprovenu, der dog skønnes at være af begrænset størrelse.

Endvidere skønnes der at komme et begrænset merprovenu vedr. boafgiften som følge af forslaget om, at passivposten altid skal beregnes på grundlag af den lavest mulige avance.

Ejendomsværdiskatteloven

Samlet set skønnes ændringerne, der bl. a. går ud på, at de nedslag i ejendomsværdiskatten, der gives til boligejere, der har købt bolig senest 1.7. 1998, ikke bortfalder ved ejerskifte mellem ægtefæller, og at beregningsgrundlaget for ejendomsværdiskatten for to-

familiehuse skal være den del af ejendomsværdien, der vedrører ejerens lejlighed, at medføre et beskedent provenutab.

Virksomhedsskatteloven, lov om skattefri virksomhedsomdannelse og fusionskatteloven

For et meget begrænset antal skattepligtige har den gældende bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 2, stk. 4, vist sig at kunne medføre vanskeligheder med opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når ægtefæller driver virksomhed i fællesskab sideløbende med, at den ene ægtefælle driver virksomhed alene. Med den foreslåede ophævelse af bestemmelsen undgås i nævnte situation usikkerhed om indkomstopgørelsen, hvilket ikke har egentlige provenumæssige konsekvenser.

De foreslåede præciseringer m.v. i lov om skattefri virksomhedsomdannelse og i fusionskatteloven skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Fondsbeskatningsloven

Efter forslaget lovfæstes den gældende praksis, hvorefter fonde kan vælge at fradrage successive udelinger på udbetalingstidspunktet i stedet for på bevillingstidspunktet. Parallelt hermed beskattes modtager på fondens fradragstidspunkt. Lovfæstelsen har ikke provenumæssige konsekvenser.

Lovforslaget udvider dog adgangen til fradrag på udbetalingstidspunktet til også at gælde for successive udelinger, hvor de årlige udelinger ikke kendes på bevillingstidspunktet, hvilket kan begrænse størrelsen af fradrag, der går tabt som følge af reglen om, at fradrag ikke må overstige årets indkomst. Størrelsen af fradragsbeløbet, der i dag går tabt, er dog nok yderst begrænset som følge af muligheden for hensættelser, således at den foreslåede ændring ikke i praksis vil have provenumæssig betydning.

Samlet virkning

Den samlede virkning af lovforslagets forskellige dele skønnes med stor usikkerhed at medføre et merprovenu i størrelsesordenen 25 mill. kr. for indkomståret 2000, hvoraf knap 15 mill. kr. skønnes at vedrøre de kommunale indkomstskatter.

Det kommunale merprovenu i de kommuner og amter, som vælger ordningen med statsgaranteret udskrivningsgrundlag, vil imidlertid i 2000 tilfalde staten, da forslaget ikke er indregnet i det statsgaranterede udskrivningsgrundlag. Det skønnes, at ca. 8 mill. kr. vil vedrøre kommuner og amter, som vælger det statsgaranterede udskrivningsgrundlag.